

Studieplan

Videreutdanning i Osteopati

Kull 2017

Godkjent i Høyskolekollegiet den 21.09.15 (HK-sak 42/15)
Godkjent i Undervisningsutvalget 15.09.16 (UUV-sak 76/16) og
11.05.17 (UUV-sak 38/17)

Innhold

Innledning	3
1. Læringsutbytte	4
2. Studiets overordnede struktur	6
2.1 Fordypningsemner	7
2.2 Nye emner	7
3. Læringsformer	9
4. Vurderings- og eksamensformer	11
5. Utveksling/internasjonalisering	11

Innledning

Muskel- og skjelettplager koster samfunnet omkring 40 milliarder hvert år, og kostnaden er stigende. Rundt 75% av alle voksne i Norge opplever smerter eller plager fra muskel- og skjelettsystemet i en eller annen form i løpet av en måned. På verdensbasis lider opp mot 20% av befolkning av langvarigesmerter, det vil si smerter som varer lengre enn tre måneder. Med en aldrende befolkning og økende grad av livsstilssykdommer, slik som langvarige smerter, trenger Norge flere helsearbeidere som jobber med forebygging og behandling av muskel- og skjelettplager.

Videreutdanningen i osteopati bygger på bachelorgrad i osteopati, som er i tråd med internasjonale standarder for utdanning innen osteopati, som krever en 4-årig heltid osteopatiutdannelse. Dette kvalifiserer til opptak i Norsk Osteopat Forbund og tittelen Osteopat DO MNOF. Bachelorgraden gir studenten kompetansen til å praktisere osteopati på forsvarlig måte i veiledet praksis. Dette innebærer kartlegging av faktorer som hindrer bedring, klinisk og osteopatisk undersøkelse av pasienten, vurdering av sikkerhetsaspekter, samt planlegging og gjennomføring av enkel behandling for pasienten. Videreutdanningen bygger på denne kompetansen og vil spesialisere studenten innenfor osteopatifaget gjennom klinisk praksis i studentklinikken, teoretisk og praktisk fagspesialisering, samt osteopatisk og helsespesifikk forskningsformidling. I tillegg vil studenten tilegne seg kunnskap innen fysisk aktivitet, ernæring og aspekter som psykiske og sosiale faktorer rundt smerte, for å kunne utføre en god og bred behandlingstilnærming til pasienten.

Det primære formålet med videreutdanningen er å få studenten til å utøve osteopati på en selvstendig forsvarlig, reflektert og effektiv måte. Studenten vil inneha kompetanse til å bli en del av et tverrfaglig team i undersøkelse og behandling av pasienter med smerter i muskel- og skjelettsystemet. Dette innebærer en brobygging mellom forskning og praksis hvor studenten får kompetanse innen formidling og tolkning av forskning for å etablere en evidensinformert praksis. Studenten vil bli stimulert til kontinuerlig faglig oppdatering, som kan ivaretas etter endt utdanning.

1. Læringsutbytte

Mål for studiet

Det overordnede målet for videreutdanningen i osteopati er å utdanne forsvarlige, effektive og fagkompetente utøvere av osteopati med inngående kunnskap i basalmedisinske fag og forskning, slik at utøveren stimuleres til livslang læring og prinsipper rundt evidensinformert praksis. Underveis vil studenten erverve kunnskap både teoretisk og praktisk gjennom tett oppfølging av veileder i behandling av pasienter i en klinisk situasjon. Klinisk veiledning skaper et nært forhold mellom studie og arbeidsliv, og det stilles krav til oppfølging, selvrefleksjon og samspill mellom student og veileder. Etter endt utdanning har studenten tilegnet seg teoretisk og praktisk kompetanse til å være primærkontakt i håndtering av pasienter i alle aldre med plager fra muskel- og skjelettsystemet. Gjennom studiet erverver studenten seg dessuten kunnskap om oppstart og drift av egen klinikk, markedsføring, osteopatens rolle i helsevesenet, samt tverrfaglig samarbeid. Det overordnede læringsutbyttet for videreutdanningen i osteopati deles inn i *kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse*. Det vises til emnebeskrivelser for detaljert og emnespesifikt læringsutbytte.

Kunnskap

Kandidaten har:

- kunnskap om helsefremmende tiltak for pasienter: manuell behandling, stress- og smertemestring, fysisk aktivitet og ernæring
- kunnskap om fosterutvikling, fødselsprosess, barns utvikling og vanlige sykdommer hos denne gruppen
- bred kunnskap om forsknings- og utviklingsarbeid innenfor osteopati
- bred kunnskap om fysiologien og anatomien bak smerter og kartlegging av psykososiale faktorer som påvirker pasienter
- kunnskap om markedsføring, grunnleggende forståelse for regnskapsføring og daglig drift av klinikk
- kunnskap om ulike selskapsformer, hvordan en etablerer et selskap og økonomiske modeller for drift av klinikk

Ferdighet

Kandidaten kan:

- anvende "person-sentrert" tilnærming til pasienter via gjensidig empati og forståelse, kartlegging av psykososiale forhold og adressere dette på en rasjonell måte
- anvende forskjellige modeller for klinisk problemløsning i møte med sammensatte kliniske problemstillinger
- beherske integrasjonen av funn fra anamnese og undersøkelse, i konteksten av den biospsykososiale modellen, inn i en behandlingsplan
- effektivt henvise pasienten til annet helsepersonell hvis det er indikert
- kritisk evaluere forsknings- og utviklingsarbeid innenfor osteopati, samt integrere ny kunnskap i klinisk praksis
- anvende kunnskaps- og verdibasert praksis og vitenskapelig dokumentasjon i den kliniske resonnerings- og avgjørelsesprosessen
- formidle forskning gjennom poster, muntlig presentasjon og vitenskapelig rapport

- anvende ulike kommunikasjonsferdigheter og opptre profesjonelt i terapeutrollen
- beherske avanserte osteopatiske teknikker og tilpasse disse til ulike pasienter

Generell kompetanse

Kandidaten kan:

- praktisere som forsvarlig, reflektert og effektiv osteopat for pasienter i ulikealdersgrupper med muskel- og skjelettlidelser
- utvise gode kommunikasjonsferdigheter i klinisk praksiskritisk søke, evaluere og innarbeide gode kliniske retningslinjer i praksis relatert til vitenskap
- utveksle synspunkter og erfaringer med andre med bakgrunn innenfor fagområdet eller annet helsepersonell, og gjennom dette bidra til utvikling av god praksis

2. Studiets overordnede struktur

Videreutdanning i osteopati er et ettårig studium som totalt teller 60 studiepoeng. Studiet kan overordnet deles inn i fire komponenter: Klinisk veiledning og utvikling, osteopatisk og tverrfaglig behandling, etablering og drift av klinikk og helsevitenskap og forskningsformidling.

Videreutdanningen i osteopati består av seks emner.

Videreutdanningen har en tydelig tematisk progresjon som bygger på bachelor i osteopati gjennom fordypningsemner og nye temaer. Det overordnede målet for bachelorgrad i osteopati er å oppnå fagspesifikk kunnskap til å møte pasienter og praktisere osteopati på forsvarlig måte i veiledet praksis. Studenten skal ha oppnådd kunnskap innen patologi og ferdigheter innen klinisk medisinsk undersøkelse og utførelse av sykehistorie, til å vurdere om pasienten er egnet for osteopatibehandling. Studenten vil bygge videre på denne kompetansen ervervet i videreutdanningen, for å kunne opprettholde forsvarligheten i møte med pasienten, men også utvikle ferdigheter som skaper en effektiv, reflektert og dyktig kliniker.

Klinisk veiledning vil foregå gjennom både 1. og 2. semester for å integrere teori, praksis og det arbeidsmiljøet en student kan møte etter endt utdanning. Parallelt med utøvelse av praktiske ferdigheter, vil det legges opp til undervisning som både sikrer en teoretisk spesialisering innen osteopatifaget, samt undervisning og veiledning i forskningsarbeid. Studentene utarbeider en vitenskapelig artikkel basert på eget forskings- og utviklingsarbeid som presenteres muntlig og med en poster, samtidig som at studenten vil lære å tolke forskning som kan påvirke praksishverdagen. På den måten sikrer man utvikling og progresjon av innhold, slik at studenten kan reflektere og kritisk evaluere eget virke i klinisk, veiledet praksis gjennom kunnskap om forskning.

En osteopat utøver undersøkelse og behandling av pasienter i ulike aldre. Det blir lagt stor vekt på pasienthåndtering gjennom hele videreutdanningen hvor det undervises i kommunikasjon, pasient-terapeut relasjoner, psykososiale forhold og resonnering rundt valg av teknikker og behandlingsmodaliteter. Etersom pasienter ofte presenterer sammensatte symptombilder som inkluderer kropp, psyke og sosiale komponenter, inspireres videreutdanningen i osteopati av et studieprogram innen moderne forståelse av smertevitenskap basert på retningslinjer fra "The International Association for the Study of Pain" (IASP). Dette gir studiet en unik sammensetning av ny vitenskap, forskningsarbeid, fordypningsteori, osteopatiske teknikker og pasient-sentrert behandlingsfokus. Samtidig er studenten i klinisk veiledning, som gjør at undervisning og teori blir integrert opp mot pasientrettet håndtering av ferdigheter og kunnskap. Dette gjør at videreutdannelsen av osteopater er i tråd med kunnskapsbasert praksis innen muskel- og skjelettlidelser.

2.1 Fordypningsemner

Emner	Studiepoeng	Beskrivelse
Klinisk veiledning og utvikling 1	15	Dette emnet gir studenten muligheten til å praktisere osteopatiske ferdigheter på pasienter under veiledet praksis og observasjon ved studentklinikken. Studenten vil tilegne seg ferdigheter innen terapeutisk kommunikasjon og tilpasning av undersøkelses- og behandlingsmetoder for pasienter i ulikealdre.
Klinisk veiledning og utvikling 2	15	<p>Dette emnet skal forberede studenten på det kommende arbeidsliv gjennom veiledet klinisk praksis. Emnet bygger på Klinisk veiledning og utvikling I og øker studentens grad av selvstendighet.</p> <p>Studenten skal utvikle sin kompetanse i å praktisere som forsvarlig, reflektert og effektiv osteopat med god innsikt til å vurdere tverrfaglig samarbeid. Emnet fokuserer på god kommunikasjonsrelasjon med pasienter og annet helsepersonell, tilpasning og mestring av ulike undersøkelses- og behandlingsmetoder mot den individuelle pasient, samt strategier for å håndtere negative psykososiale faktorer.</p>

2.2 Nye emner

Emner	Studiepoeng	Beskrivelse
Osteopatisk og tverrfaglig behandling 1	10	<p>Dette emnet gir studenten økt kunnskap om hvordan man kartlegger de ulike aspektene ved smerte, samt redegjør for smertens fysiologi og anatomi.</p> <p>Emnet gir studenten en grunnleggende innføring i fosterutvikling, fødsel, samt barn og unges anatomi, fysiologi og patologi.</p> <p>Studenten vil gjennom dette emnet tilegne seg kunnskap om trening og fysisk aktivitet, og hvordan man tilrettelegger øvelser for pasienter, både spesifikt og generelt for helsefremmende arbeid.</p> <p>Emnet fokuserer også på å utvikle studentens praktiske ferdigheter i å utføre osteopatiske teknikker og tilpasning av disse til pasientene.</p>
Osteopatisk og tverrfaglig behandling 2	5	Emnet gir studenten grunnleggende kunnskap om kosthold og ernæring og hvordan dette påvirker helsen vår. Studenten skal utvikle ferdigheter i å formidle enkle ernæringsråd og enkel kostholdsveiledning som tiltak i en behandlingsplan.

		<p>Studenten øker sin forståelse for og håndtering av kroniske smertepasienter og hvordan kommunisere adferdstiltak for disse.</p> <p>Gjennom praktisk ferdighetstrening, syntetisering- og inklusjon av bachelorgradens læringsutbytte utvikler studenten sin selvstendighet i osteopatisk undersøkelse og mestring av behandling som tilpasses til den individuelle pasient.</p>
Etablering og drift av klinikk	5	Emnet gir kunnskap om grunnleggende markedsføring, regnskapsforståelse og bedriftsplanlegging. Studenten vil gjennom emnet tilegne seg kunnskap om etablering og drift av klinikk.
Helsevitenskap og forskningsformidling	10	Dette emnet gir studenten innsikt i forskningsmetodikk og -design, analyse og tolkning av data innen helse. Studenten tilegner seg praktiske og teoretiske evner tilstrekkelig for å kunne utforme vitenskapelige tekster. Emnet fokuserer på å få studenten til å reflektere over områder innen helse med behov for mer forskning, samt hvordan man inkluderer eksisterende forskning i klinisk praksis. Emnet gir studenten praktiske ferdigheter i hvordan man presenterer og formidler forskning.

3. Læringsformer

Studiet legger vekt på varierte arbeidsformer med fokus på samarbeid og med stor grad av egenaktivitet. Det forutsettes at studentene viser initiativ og tar ansvar for eget studiearbeid, felles arbeidsoppgaver og læringsmiljø. Høyskolen Kristiania vektlegger studentaktiverende læringsformer hvor fokus dreies fra undervisning der foreleseren er i sentrum, til læring der studenten blir subjekt i sin egen læringsituasjon. Dette stimulerer til økt læring og er også i tråd med kvalitetsreformens økte fokus på læringsutbytte. Det skjer stadig utvikling, forandring og tilvekst av kunnskaper innenfor fagområdet. Det er derfor viktig at en allerede gjennom utdannelsen tar ansvar for egen læring, noe studenten vil få bruk for i det praktiske yrkesliv ved tilegnelse av nye metoder og teknikker innenfor fagområdet.

Følgende læringsformer kan forekomme ved videreutdanningen i osteopati:

- Teoretiske forelesninger
 - Individuelle- og gruppeoppgaver
 - Problembasert gruppearbeid
- Praktisk undervisning
 - Ferdighetstrening
 - Problembasert gruppearbeid, praktisk øvelse rundt pasientkasuistikker
- Prosjektarbeid/studentpresentasjoner/oppgaver
- Klinisk veiledning
 - Individuell behandling av pasienter, under veiledning
- Selvstudium og eksamensforberedelser

Valg av læringsformer, og deres omfang, er styrt av ønsket læringsutbytte for studiet. Studiet har en tydelig progresjon som bygger på bachelor i osteopati.

Forelesninger

Dette er en læringsform som formidler teoretiske perspektiver og gir oversikt over et faglig område. Forelesninger benyttes for å synliggjøre sammenhenger, for å trekke frem hovedelementer innenfor et tema og for å gi studentene oversikt over et emne.

I tillegg kan denne arbeidsformen romme dialog med studenter ved at faglige spørsmål fra studentene utdypes. En foreleser har også mulighet til å trekke fram nyere forskning på undervisningsfeltet. På denne måten kan foreleseren gjøre studieinnholdet mer forskningsbasert enn det lærebøker kan.

Problembasert gruppearbeid

Dette innebærer at studentene lærer gjennom å arbeide ut fra et problem. I osteopatiutdannelsen vil dette ofte innebære en pasientkasuistikk, hvor man i grupper diskuterer og prøver å komme frem til sannsynlige diagnoser, fremstille en målrettet undersøkelse og behandling, samt nyansere dette i forhold til nasjonale og internasjonale retningslinjer og nyere forskning.

Problembasert gruppearbeid innebærer stor grad av innflytelse på egen læring, definerer av egne læringsbehov og ansvar for egen og andres læring. Gjennom idéutveksling, refleksjon, diskusjon og tverrfaglig samarbeid skal studentene stimulere hverandres læring ved å formidle faglig kunnskap og erfaring, gi uttrykk for egne meninger og sammen reflektere over egne holdninger, handlinger og fagforståelse.

Det skjer en stadig utvikling, forandring og tilvekst av kunnskaper innen fagområdet vårt. Det er derfor viktig at en gjennom videreutdanningen tar ansvar for egen læring, noe en vil få bruk for gjennom praktisk yrkesliv ved tilegnelse av nye metoder og teknikker innenfor fagområdet.

Praktisk undervisning og ferdighetstrening

Yrkesutøvelse innen osteopati krever en betydelig mengde praktiske ferdigheter innen klinisk testing og undersøkelse, samt osteopatisk undersøkelse og behandling. I løpet av studiet skal studentene tilegne seg disse ferdighetene gjennom praktiske øvelser under tett oppfølging og veiledning. Derfor vil store deler av undervisningen være i praktiske undervisningsrom med behandlingsbenker.

Prosjektarbeid/studentpresentasjoner/oppgaver

Gjennom prosjektarbeid skal studentene lære seg å se sammenhenger og få dypere forståelse av faget. De skal utarbeide problemstillinger og arbeide systematisk med problemløsningsprosessen, både individuelt og i samarbeid med andre. Diplomoppgave er et eksempel på et slikt prosjektarbeid. I løpet av studiet kan studentene, i grupper, presentere oppgaver gitt i undervisning for sine medstudenter i plenum. Slike studentpresentasjoner gir nyttig øvelse i både tverrfaglig teamarbeid og formidling.

Klinisk veiledning

Studentene vil bygge på kompetansen opparbeidet gjennom bacheloren i osteopati. Under veiledning og tett oppfølging utføres førstegangskonsultasjoner og gjennomføringer av behandlingsplaner på ulike pasienter. Klinikkspraksisen gir en unik mulighet til å praktisere sine ferdigheter og oppnådd kunnskap underveis i studiet. Studentklinikken fungerer som en bro mot arbeidslivet, der målet er å gjøre studenten selvstendig, effektiv og faglig trygg i håndtering av pasienter med smertetilstander. Den kliniske veiledningen er en viktig del av studiet ved å få studenten til å mestre undersøkelses- og behandlingsmetoder, samt utvikle sine kommunikasjonsferdigheter og tverrfaglige samarbeidsevner.

Selvstudium og eksamensforberedelser

Her legges det til rette for individuell kunnskapservvelse og refleksjon, samt en dypere bearbeiding av fagstoffet i samspill med den øvrige undervisningen. På Høyskolen Kristiania finnes det lesesaler, og rom med disponible behandlingsbenker til praktisk egenutvikling og repetisjon av ferdigheter innen faget. Det er viktig at studentene tar ansvar for egen læring og progresjon for å videreutvikle sine ferdigheter til et mestringsnivå.

4. Vurderings- og eksamensformer

Gjennom studiet benyttes flere ulike eksamens- og vurderingsformer. Det tilstrebes at vurderingsformene er godt tilpasset læringsutbyttet i det enkelte emnet, samtidig som det etterstrebes en hensiktsmessig fordeling av ulike eksamensformer igjennom hvert semester i studiet.

Vurderingsformene skal gjenspeile ønsket om å ansvarliggjøre studenten. Det legges derfor opp til flere mulige vurderingsformer som tilpasses emnets egenart og gir studentene ulike former for utfordringer både individuelt og i grupper.

Høyskolen praktiserer Multiple Choice, skriftlig individuelle eksamener, skriftlige hjemmeeksamen, mappevurdering, muntlig eksamen, bacheloroppgave, masteroppgave og praktisk eksamen.

Enkelte emner kan innebære obligatoriske arbeidskrav. Arbeidskrav er krav studenten må oppfylle for å få gå opp til eksamen. Retten til å gå opp til eksamen forutsetter godkjente arbeidskrav. Omfang og plan for arbeidskrav angis i emnebeskrivelsene. (Vurderingsuttrykket for arbeidskrav er Godkjent/Ikke godkjent).

For utfyllende informasjon angående eksamen, se Høyskolen Kristianas *Forskrift om opptak, studier og eksamen* (fastsatt av Høyskolekollegiet), og Eksamensreglement for høyskolestudier ved Høyskolen Kristiania.

Vurderingsformer er beskrevet under hver enkelt emnebeskrivelse.

5. Utveksling/internasjonalisering

Med henvisning til Studietilsynsforskriften (§ 7-2) skal studiet ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering tilpasset studiets nivå, omfang og egenart. Ordninger for internasjonalisering kan omfatte en rekke ulike aktiviteter, slik som internasjonale gjesteforelesere, utenlandske studenter på utveksling eller studenters deltagelse på workshops i utlandet (listen er ikke uttømmende).

For ordninger om internasjonalisering, vises det til studiets emnebeskrivelser.

Når det gjelder ordninger for studentutveksling har høyskolen følgende mobilitetsprogram;

- ERASMUS+ Exchange (Europa)
- Innveksling utenfor Europa
- «Study Abroad», for høyskolens studenter utenfor Europa

Innhold og søknadsbetingelser avhenger av type mobilitetsprogram. Emneporteføljepartnere, for utveksling, godkjennes av faglig studieledere, for innpass i videreutdanningen. Informasjon til studentene publiserer på web og på læringsplattformen Luvit.

For nominering til studentutveksling stilles krav til karakterer og motivasjonssøknad. Det kan også gjennomføres intervju for studenter som nomineres til utveksling. Høyskolen Kristiania har som målsetting å sende godt kvalifiserte og motiverte studenter til anerkjente utenlandske institusjoner. All studentmobilitet forutsetter at det inngås avtaler mellom besøks- og hjemmeinstitusjon.

Høyskolen Kristiania ønsker å ha få, aktive avtaler innenfor prioriterte fag og forskningsområder. Internasjonalt Kontor er ansvarlig for tilrettelegging av partneravtaler og emneporteføljer for studiemobilitet ved Høyskolen Kristiania.